

съмъ; — напротивъ, азъ чувствувамъ болка за ста-
налото, именно за студентитъ, съ които като
колективна единица и единствено чувствувамъ
духовни връзки и спрѣмо които може би затова
да се сторя на читателя много по-взискателъ,
нежели спрѣмо Акад. Съвѣтъ.

*

Новиятъ законъ — ако въобще заслужва
това име една редица отъ членове, въ които нищо
освѣти заплатитъ и титлитъ не е точно фиксирано
— новиятъ законъ, който съ единъ махъ и безъ да
промѣни нищо сѫществено въ неговитъ основи
прѣкрѣсти Висшето училище въ Всеучилище, не
донесе нищо добро на училището. Прѣди още да
влѣзе той въ сила, но въ негово име, министе-
ра на нар. просвѣщението не утвѣрди избрания
по стария законъ ректоръ, а щомъ влѣзе въ
сила, поискъ да го наруши: съ прѣдписането да
се избере ректоръ противъ изричното постановле-
ние на тоя законъ. Това доведе до конфликтъ,
който заплашваше да се прѣвърне въ диплома-
тическа война. Едвамъ забравенъ — не израв-
ненъ — този конфликтъ, и избухна втори — за
онзи злополученъ Общъ правилникъ, който за-
едно съ своя по-малъкъ братъ — Правилникъ
за дисциплината — породи или само послужи
за поводъ, за случайна причина на студентските
вълнения. Проекта за общъ правилникъ не се по-
нрави на министра въ нѣкои отъ най-добрите си
положения, и то не само такива отъ администра-
тивенъ, но и отъ наученъ, значи чисто вътрѣ-
шъ характеръ, въ които министра не би